

KURYER LITEWSKI

w WILNI E dnia 27. Listopada V. S. R O K U 1809.

S.PETERSBURG VS.d. 28 października.
 Ciąg dalszy czynności Armii Multańskiej
 Druga potyczka jeszcze lepiej poszła GL. Olsusiew dowiedziawszy się że Turcy przedsięwzięli d.12 uczynić wycieczkę, wykomenderował Podpułkownika Snarskiego z 4ma szwadronami dragonow, 7ociu kozakami, i 100 wyborowemi strzelcami, oraz 2ma działami dońskiej konney artyleryi. P. Snarski wyszedłszy z obozu d.11 o 10tej po południu, rozłożył się na noc o 7. wiorst od twierdzy, i tegoż czasu postawił w ukrytych miejscach pikiety; te przed switanem doniosły, że tureckie rozjazdy przebiegały wszystkie doliny około wsi Ketny. Niedługo potem wyszli turcy z twierdzy na trawy zebranie na łące pod wsią pomienioną. P. Snarski natychmiast rozkazał Kapitanowi Renenkamf przejechać z 6ociu kozakami i 56ciu ochotnikami przez zarosłe dla oderżnięcia furazujących; za nim wysłany był Kapitan Rot dla zajęcia pagórkow pod wsią Gambesz. Skutek odpowiedział życzeniu. Oderżnięto furazujących i kilku ludzi oraz koni zabrano, drudzy chcieli ratować się ucieczką, lecz przejęci przez Kapitana Rota, a scigani przez Kapitana Renenkamf, zrabani zostali lub poszli w niewolę.

Tegoż czasu dano w twierdzy hasło do wycieczki, a zatem Podpułkownik Snarski wysłał natychmiast Kapitana Kulabkę na czele szwadronu dla wsparcia Kapitana Rota. Turecka jazda w liczbie 700 wystąpiła, i bystrym pędem uderzyła na K. Rota; lecz ten mężniey ich przyjął, walecznie odparł, i w mgnieniu oka rozproszył całą tę zgraię. Zaczęło się więc strzelanie z ręczney broni: K. Rot korzystając z tej nieczynności Turkow, zbliżył się ukrytym obrótem do Kupitana Kulabki; a skoro postrzegł nieprzyjaciół skupionych poprowadził do ataku oba szwadrony; uderzył i zwałił tę kupę z góry na dół, gdzie kozacy i ochotnicy, mądrym rozporządzeniem P. Snarskiego postawieni, żwawo spotkali nieprzyjaciół i wielką klęskę zadali. Takie spotkanie zmusiło Turkow do ucieczki. aż do samey twierdzy. Kapitan Kulabka i Rot zostawiwszy za sobą strzelców powrócili do oddziału P. Snarskiego.

Ten, dowiedziawszy się od GL. Olsufiewa że tłum piechoty nieprzyjacielskiej wychodził przez bramę Halicką wysłał natychmiast maiora Kawerina z jednym szwadronem jazdy i jednym działem dońskiej konney artyleryi pod dowództwem Esaulu Suworowa dla połączenia się z kapitanem Rotem. Ledwo to połączenie nastąpiło uderzył na nich nieprzyjaciół. M. Kawerin przypuściwszy do siebie skupioną chałastę z bliska dał ognia kartaczami, które zupełnie turkow zmieszały, wtenczas M. Kawerin ude-

rzył na tę zgraię i wielką liczbę trupem położył. Uciekali Turcy bez żadnego porządku; tym czasem Esaula Suworow kartaczami raził nieprzyjaciół i zwycięztwa dokonał. P. Snarski zebrawszy cały oddział powrócił do obozu, W tej rozprawie więcej 7 godzin trwającej stracili Turcy do 200 ludzi zabitych i rani-nych; waiewolę wzięto 21, zabrano koni 40 i wielką liczbę różnego oręża. Z naszey strony poległ Zytomiarskiego pułku chorąży Kasianow żołnierzy 4, i koni 11 zabito: raniomy 1 oficer i 12 żołnierzy. GL. Olsufiew oddaje sprawiedliwość należytą mądrym rozporządzeniom P. Snarskiego i poświęca mu męstwo oraz waleczność wszystkich woysk do tych rozpraw użytych. R. P.

PARYZ d. 11 listop: Monitor ogłosił Konwencyą woyskową zawartą na skutek traktatu Wiedeńskiego artykułu 12tego. Francuzi ustąpią z Morawii do dnia 4 listopada i już zajmować nie będą najmniejszey części tej prowincyi po zamierzonym czasie. Dnia 2 Cyrkuly Briniski i Znaymski będą zwrócone Cesarzowi iako też będą oddane woyskowe budowy. W pierwszym miesiącu po ustąpieniu z pomienionych cyrkulow załoga austriacka w Brin nie ma wynosić nad jeden batalion i 100 koni, a załoga w Znaym niema przechodzić batalionu; gdyż takie zwyczajnie załogi tam bywają w czasie pokoju — Dnia 20 Francuzi i sprzymierzeńcy ustąpić obowiązani z Węgier i Galicyi przy Cesarzu pozostałym, ze wszystkich miast i komitatow węgierskich, tudzież jeżeli nastąpi przez Cesarza opłata w gotowiznie lub wexlami sum traktatem umówionych, ustąpią francuzi tegoż dnia 20 z Wiednia, z okolic tej stolicy i z cyrkulu Unter-Wiener-Wald, to jest oddala się za linią demarkacyiną idącą od Tulu przez Stozdorf aż do Baden i Edenfurt. Miasto Baden będzie wolne od kwaterunku; stanie tylko w tem mieście dla policyi straż w równey sile obu narodow, a kąpiele żołnierzom obustronnym będą wolne. Po spełnieniu traktatu względem opłaty sum umówionych będą oddane klucze miasta Wiednia przez terazniejszego Gubernatora officerowi którego Cesarz wyznaczy. Gwardya miejska utrzymywać będzie straż miasta — Dnia 20 grudnia ustąpią Francuzi z cyrkulu Untersmain, który do Austrii niższej należy, lecz do tego czasu forpoczty fircuzkie rozciągać się będą wzdłuż traktu Znaymskiego i Stokerau aż do granic Morawii. Azatym Austriacy aż do dnia 20 grudnia niemogą wchodzić do żadney części pomienionego cyrkulu chociażby przez francuzow nie była zajęta. Drogą Znaymską wszelka komunikacya będzie wolna oprócz przecho-

du woyska i artyleryi. Tegoż czasu to jest d. 20 grudnia cała Gallicya przy Austrii pozostała uwolnioną być powinna i Cesar skim oddaną. Ażeby ten punkt konwencyi był spełniony officerowie Francuzcy i Austriacy zakomunikują niniejszy traktat woyskom w Gallicyi austriackiej stojącym. Do d. 20 grudnia ustąpią Francuzi z całej niższej Austrii lecz Cesarscy iak zawsze tak i teraz niemogą i nie powinni obeymować swoich krajow aż we 24 godziny po ustępie francuzow; przytym przez dni 14 żaden korpus znaczny nie będzie posłany w okolicy S. Pelten—Do dnia na resztę 4 stycznia ustąpią Francuzi ze wszystkich generalnie krajow, powiatow i miast przy Austrii pozostałych a traktatem zajętych—Wyznaczeni będą Kommissarze na oddzielenie 400 t. dusz w Gallicyi wschodniej dla Rossyi—Dnia 14 października Cesarscy oddadzą Francuzom Fiume i cały brzeg Węgierski nad Adryatyckim morzem. Całe Pomorze iakoteż ustąpiona Krocacya będą zajmowane przez Francuzow wkrok za Austriakami ustępującemi. Dnia 28 Francuzi zajmą Carlstad iakoteż w czasie wyznaczonym osadzą wyspy pobrzeżne—Wszystkie magazyny, artylerya, zapasy morskie, tudzież wszelka własność publiczna, Cesar ska lub prywatna, któraby już do ustępu niemogła być uprowadzona, lub przedana, zostanie pod dozorem Cesar skich kommissarzow; w równej mierze mogące pozostać szpitale fr: będą pod opieką Administratora fr. Wszelkie magazyny, artylerya, żywność i inne zapasy oraz rzeczy, któreby w czasie oddania Wiednia Cesarzowi niemogły być przedanemi lub uprowadzonemi zostaną iako własność fr: pod opieką Kommissarza francuzkiego. Temuż losowi ulegają magazyny soli, tabaki i drzewa; wszakże do ich kupna Austria zastrzega dla siebie pierwszeństwo. W Wiedniu d. 26 podpisali General Dywizyi Dumas, i Baron Strauch; ratyfikowali Pełnomocnicy Xże Neufchatel i Wagram Alexander Graf de Wrba.

Rzadko kiedy widziano tyle przygotowania, tyle wystawy ile teraz Paryżanie wokre gu murow swoich oglądają. Ratusz przybiera postać wspanialszą nad wszelki opis. Wielka i pyszna brama tryumfalna do palacu Tuilleries już skończona. W kościele katedralnym N. Panny wystawiają tron okazały i po bokach wznoszą kilka innych rzadkiej świetności. Z niecierpliwością czekamy dnia uroczystości. Zieżdżają się na nią pierwszej godności osoby. Zbierają się Prawodawcy na dzień 1szy grudnia zwołani; prezydować w tym zgromadzeniu ma Xże W. Arcy-kanclerz. Hieronim Napoleon król Westfalski wczora przyjechał do Fonteneblau. Dziś przybędzie Fryderyk August król Saski WXże Warszawski: ieden z wielkich Dygnitarzow koronnych wieżdża aż do Meaux na spotkanie tego Monarchy. Eugeniusz Napoleon Vice-król włoski niebawiać przyedzie, zostawiwszy komendę armii włoskiej Marszałkowi Maedonald Xciu Tarentu. W ciągu tego miesiąca przybędą Król i Królowa Neapolu i Sycylii. Spodziewany także król Bawarski. Ambassador Króla Wirtemberskiego d. 9 tu przyjechał. Przeszło 20 kardynałow assystować będzie uroczystości: mówią

o wielkim Concilium z duchowieństwa francuzkiego. Wielu marszałkow Francyi znaydować się będzie na tych paradach: już ziechali Marszałkowie Soult Xże Dalmacyi, Ney Xże Elchingen, Bessieres Xże Jstryi, wkrótce przybędą Marszałek Oudinot Xże Emil na komendę do Hiszpanii przeznaczony, General Junot Xże Abrantes prowadzący 8my korpus od Renu za Pirynei, Mar: Massena Xże Eslingen mający kierować całą wyprawą hiszpańską. W Ambassada Szwedzka w tym czasie ma podpisywać pokoy, o który G. Essen traktuje z ministrem spraw zagranicznych Champagny, otrzymawszy kilka audyencyi u Imperatora. Deputacya Rzymska przybywa na złożenie holdu Wskrzesicielowi wielkości tej niegdyś całego świata stolicy. Nadciąga także okazała i pyszna gwardya Imperatorska wspanialsza z ostatnich tryumfow: przed 2gim grudnia tu stanąć mają wszystkie iej regimenta strzelcy piesi i konni, huzarowie, dragonowie, proporcy, grenadierowie piesi i konni, artylerya ciężka i lekka przytym Mamelukowie. Co Imperator na tym wielkim zgromadzeniu tylu wielkich i dostojnych Gości przy tej niezwyčajnej paradzie i pompie uczyni? niewiadomo. Domyślają się że między innemi publicznie dla zachęcenia Autorow, i artystow wieńczyć będzie P. Renouard wydawcę Tragedyi pod tytułem Templaryusze, P. Rulhieres wydawcę historyi Polskiej, których Instytut narodowy fr: osądził najgodniejszymi nagrody. Z Niemiec w przeciągu 4ch tygodni 80 t. woyska przez Metz ma przeciągnąć.

Z Montpeilleur przyszło dokładne tłumaczenie trzęsienia i łoskotu doświadczonego w okolicach tamiecznych. Z Tulonu 3 okręty liniowe i 2 fregaty wybiegły na morze mając przeprowadzić flotę przewozową do Barcello ny. Kontr-admirał Baudin dowodził tą eskadrą. W żegludze dalszej spotkał 16 okrętow liniowych angielskich: między temi było 5 trzy piętrowych. Okręt liniowy Lion schronił się przed tą potęgą do portu Cette. Okręty Robuste, Borée udały się ku brzegom; ścigane od angielskich stanęły do boju; najmężniej walczyły przeciwko całej flocie nieprzyjacielskiej aż do dnia następnego: kanonnada trwała kilkanaście godzin. W tych obrótach wpadły na piasek. Kontr-admirał Baudin niewidząc sposobu ratowania się unieść kazał działa liny i inne sprzęty, a potym ażeby anglikom w ręce nie dostały się zapalił; i nieprzód okręty opuścił aż cały ekwipaż ustąpił. Fregatty wbiegły do Marselli; a cała flota przewozowa schroniła się do Roses. Wiele okrętow angielskich barzo jest uszkodzonych—Flottylla w Boulogne uzbroiona przeszła koło brzegow na rzekę Escaut i do Antwerpii: co ona przedsięwziezie? tajemnica. Flotta liniowa w tej stronie składa się ze 14 okrętow wielkich i kilku fregat. Nad rzeką Escaut wiele zamkow będzie wzniesionych. Spodziewają się w tej stronie ważnych czynności.

Kommissya woyskowa osądziła poymanych z kupy maiora pruskiego Szylla, iednych na śmierć, drugich na galery. Pierwsi w Wesel rozstrzelani zostali, drudzy z Dijon pod strażą idą na brzegi: gdzie na galerach opła-

kiwać będą związki błędne. Kommissia Berlińska uniewiniła współników Szilla: ci którzy dobrowolnie powrócili do Prus wolno chodzą; ci zaś którzy poymani w Pomeranii odesłani zostali, siedzą w więzieniu po twierdzach. Galerowych jest 525: wszyscy młodzi ludzie. Drugiego rodzaju przestępcy słuchają w Bruxelles wyroku kommissyi, za czynione zaciągi do woyska angielskiego; przedawszy swoją wiarę temu narodowi uzbraiali swoich współrodaków przeciwko własnej oyczyźnie. Taką Kommissya na takichże zbrodniow jest ustanowiona przez Króla Westfalskiego. Nikomu we Francyi, i krajach z nią sprzymieżonych nie wolno poświęcać się na wzmocnienie sił powszechnego nieprzyjaciela Europy.

W Hiszpanii nieustaly rozruchy buntownicze. G. St. Cyr w Katalonii poraził armią insurgentow od 25 t; przeszło część 3cia na placu trupem polozył, ranił lub uwięził. Bagaże artyleryi, i amunicye, zdobyte. Po takiej klęsce G. Blake niepotrafił zatrzymać żadnego w obozie: rozproszeni chłopci powrócili do domow. Jeńcy pódą do Francyi. G. Suchet miał odnieść znaczne korzyści nad szczątkami niejakiego Morquesillo, który z niemi rabował w okolicach Bilbao i S. Ander. Zbóycy zaplacen przez Juntę Sewilską przeymują wszelkie listy. Niedługo Imperator poloży koniec tym buutom. Zwycięzca Dunajski tryumfować będzie nad Tagiem i Guadalquivir. Józef Napoleon król hiszpański rozkazał czynić przygotowania na przyjęcie W. Monarchy, aż do samych granic ma bydz wysłana deputacya na spotkanie i powitanie Imperatora—Król Józef wyrokiem swoim skasował schronienia kościelne, które zbawiały najgorszych łotrow: odtąd wolno ścigać zbóycow aż w samej świątyni Pańskiej.

WIEN d. 9 listopada. Pisma nasze tłumaczą przyczynę dla której ogłoszono 2m tygodniami pierwiej pokoy aniżeli on w istocie był podpisany. Rzeczywiście w tym czasie kiedy miasta Niemieckie strzelały glosząc pokoy, już on był umówiony i wygotowany, lecz podpisanie przeciągnęło się: Cesarz nieprzyrzekał ratyfikować tych punktow; X. Lichtensztein i G. Bubna przyłożyli się do uprzątnienia zachodzących trudności: azatym Cesarz umocował do podpisu Xcia Lichtensztein i sam ratyfikować zaręczył—Woyska francuzkie spiesznym marszem ustępują na skutek traktatu. Prowincye muszą dostarczyć wszelkich potrzeb. Codzień do S. Polten potrzeba posyłać 50 wołów i 550 miar wina dla wyciągającego z krajow austriackich żołnierza. Część jedna tego woyska ma udać się do Hollandyi.

Cesarzowa zdrowsza: wyszła już z niebezpieczeństwa. Cesarz zwołał stany królestwa Węgierskiego na dzień 18 grudnia do Ofen: ma przedłożyć przedmioty największej wagi. Cesarz niema powrócić do Wiednia do nowego roku; póki Francuzi nieustają zupełnie z całej Monarchii. Alexander Berthier X. Neufchatel i Wagan ieszcze ztąd niewyjechał. Ambassador austriacki X. Schwartzenberg do Paryża udał się: tam odtąd będzie mieszkał. Tam wywieziono archiwum i wszelkie papiery względem ceremonii koronacyi Cesarzow

dawniej w Frankforcie odprawianej. Papiery nasze niepodnoszą się, lecz coraz niżej spadają.

LONDYN d. 5 października. Dnia 25 odprawiła się uroczystość 50cioletniego panowania Króla naszego Jerzego 3. Rząd z tego powodu postanowił odesłać ięncow w Lizbonie wziętych na słowo honoru; uwolnić wszystkich za summy koronie należne uwięzionych; dać nieograniczoną amnestyą zbiegom morskim; a zaś lądowego woyska zbiegom dać amnestyą jeżeli pod chorągwie powrócą. Admiralicya kazała rozdzielić niezwyčajną ilość żywności dla flotty: każdy człowiek okrętowy dostaje butelkę wina, 4 funty mięsa; 3 funty mąki i t. d. We wszystkich miastach Brytanii W. popisowały się woyska, we wszystkich kościołach miało przepisane nauki. Wiele było biesiad publicznych, wiele składek na wyzwolenie dłużników. Aptekarze dali po gwinie swoim czeladnikom: toż samo uczyniły inne towarzystwa. Oświecenie gmachow było powszechne. Nabozęństwo publiczne i ogulne. Strzelano i obok zdrowie spełniano Króla, Królowey, Xcia Walii, całosci flotty, handlu, osad i szczęśliwości domu Brunświckiego.

Odebraliśmy gazety z Ameryki północnej: pisma demokratow napelnione są obrazami pełnemi złości przeciwko Lordowi Jackson naszemu do Stanow ziednoczonych posłowi. Przeważano go Jackson Koppenhagski. Stronnicy francuzcy chcieli ażeby niebył przyjęty; albo przynajmniej ażeby uręczył że sam odda siebie w zakład pewności tego co uręczy w imieniu rządu naszego. Lecz Rząd Ameryki inaczej postąpił: chciał przyjąć ze wszelkimi honorami Ambassadorom właściwymi. Wysłał zatem Prezydent Sekretarza Smith do Washington na powitanie posła. Dnia 29 sierpnia przybył Jackson do Hampton: d. 4 września wysiadł z fregaty na ląd w Annapolis: tu pospólstwo w oczach posła spaliło jego portret, d. 8 stanął w Wasington wyśmiany od ludu, d. 11 został uznany od Rządu następcą po Erskine. Podług wszelkiego podobieństwa nie ważnego niezaszło. Kongres w listopadzie zgromadzony będzie—W Baltimore na naleganie Konsula angielskiego Rząd amerykański przytrzymał 13 zbiegow z fregaty która przyniosła naszego Ambassadora. Prezydent Sądu, przed którym oni byli stawieni, oświadczył iż Amerykanie bynajmniej niepowinni mieć maytkow angielskich i ich wydawać; Ameryka dla nich ma bydz świętem schronieniem wolności. Lud oświadczył ukontentowanie z tego wyrazu tyśiącznymi okrzykami, i w tryumfie odprowadził zbiegow.

Pokoy Wiedeński zamknął Austrii morze, odioł handel zagraniczny a Napoleonowi nadał więcej sposobow w rozciągłych brzegach ściśnienia naszego handlu i pokonania morskiej potęgi. Zyskał Napoleon Fiume, Zeng, Spalatro, gdzie tyle jest drzewa do budowli okrętow. Może teraz, w Wenecyi, w Tryescie, lub w Corfou, wybudować wielką flotę i na morzu Adryatyckim panować. Austria w tej walce dała wiele dowodow mężstwa i wytrwania: zasługuje na litość i szacunek. Żadna wojna poprzednicza równać się nie może ostatniej: w tej czas niejaki potęga dwuch woysk utrzymy-

wała się w równowadze. Lecz cóż za pociecha dla Anglii? Ład w tym dzisiay jest położeniu że chociażbyśmy chcieli, niemożemy iego ratować. Cieszymy się przynajmniej że się niespełniły pogrozki nieprzyjaciela: chciał niedawno zepchnąć Cesarza z tronu Węgierskiego; iednak twardy traktat Wiedeński zostawia go Panem tego królestwa. Jest więc nadzieia; że kiedyś swiatelko wolności może zabłysnąć w tej stronie. Musi Cesarz utrzymywać pokoy, lecz kiedy Europeyskie rządy oprzec się niemogą Napoleonowi, trzeba doswiadczyć co ludy uczynic mogą dla swojej wolności.

Rząd nasz ma potępić postępek prywatny niejakiego Dunczyka Irgusson, który na okrętach kupieckich naszych popłynowşy do Islandyi zmówiwszy się z maytkami opanował port i gubernatora tamecznego uwięził; dziś sam aresztowany a Rządca Islandyi ma być uwolniony — G. Wellesley Lord Wellington przybył d. 9 do Lizbony. Główna wojska kwartera była w Santurem o 55 mil angielskich od Lizbony. Naczelný wódz tej siły czynnie ma należeć do rządu Portugalskiego; w tamecznýj stolicy był witany przez wielokrotný wystrzał z armat. G. Cherbroke w niebytności Głównokomenderującego dowodzi wojskiem. W Corogne lękaia się wizyty francuzow; i przeto niektórzy wynoszą się do Cadix — Na wyspie Walcharen G. Don ma otrzymać dowództwo na miejscu G. Coote.

DREZNO d. 12 listopada. Król nasz d. 9 był w Chalons, d. 10 w Meaux, d. 11 przybył do Paryża. Tryktat Wiedeński mieć będzie ważniejsze skutki od Prezburgskiego. On ostatecznie ugruntuie los Niemiec. Jak Erfurt tak i Paryż pamiętný będzie tym ziazdem. Wywieziono z Wiednia do Paryża papiery koronacyjne dawnych Cesarzow. Jakie są kontrybucye przez Franciszka z Napoleonowi postąpione? niewiadomo. Poseł pruski Krusemark iedździł do Paryża z listem własnoręcznym Fryderyka Wilhelma iak mówią w rzeczy chybionych terminow opłaty; iuż powrócił, lecz niewiadomo iaką odpowiedź przyniosł.

Nakoniec przyszła wiadomość że naczelnik Tyrolczykow Hoffer poddał się Bawarczykom. Dnia 3, 4, 5, Hoffer ofiarował ugodę i o zawieszenie broni trzykroć dopraszał się. GL. Wrede odmówił tej prozbie a nalegał ażeby z całą kupą oddał się na łaskę, grożąc w przeciwnym razie spaleniem iego własnego domu i obeyściem się z insurgentami iako ze zbóycami. Te pogrozki uczyniły wrażenie na umysłach rokoszanow. Azatym powiaty Teifs i Hertenberg o przebaczenie prosiły. Miasto Reuty przysłało deputacyą do Fissen obiecując broń wydać i poddać się. Lecz kiedy tak iedni poddaia się drudzy oświadczaia chęć walczenia. W Reuty z tej okoliczności dwie strony z sobą bitwę zwiodły; od pięści i kilow 11 poległo a 40 ranę odniosło — Imperator Napoleon nadgradzaiać zasługi GL. Wrede przez całą ostatnią kampanią dystyngwuiącego się dzielnością, i w bitwie Wagan ranionego darował dla niego i następcow maiorat czyniaący 30000 frankow rocznego dochodu.

Za pozwoleniem Cenzury wileńskiej w Drukarni Uniwersytetu na Gazetę oddzieloney.

DODADEK

Jllirya do pokoju powraca — Mar: Davoust będzie tam dowodził. Mar: Bernadotte ma mieć komendę w Niemczech. Tryest uwolniony od opłaty reszty zalegaiaćey kontrybucyi: obywatele wdzięczni są odmianie swego losu za ten dar uciążliwey daniny — Francuzi iuż zupełnie z Briu ustąpili; a przyszedł batalion regimentu Chastelera i część huzarow cesarskich — W Gryzonach Landeman aresztować kazał mocą wiele osob, które padły ofiarą uprzedzenia swiego za Austryą.

Duńska Ambassada d. 9 przeprawiła się przez Zund do Szwecyi. Dania wylicza teraz wojska swoje na 8955 regularney iazdy, 91400 piechoty i 7000 artyleryi; a tak oprócz muzyki i officerow armia cała wynosiłaby 107555 ludzi: taka siła zdaie się większą od sposobow tego królestwa. Król duński pozwolił wprowadzić do portow z morza północnego wszystkie produkta szwedzkie i sol wyłączaiać z pomiędzy tych osadowe towary angielskie.

Warszawianie wystawiają za miastem na trakcie Krakowskim wielką bramę tryumfalną dla powraciaćey z Krakowa wojska polskiego. Brama ta będzie ozdobiona następnym napisem wielkimi literami „Tą drogą Jan 3 Sobieski Król polski Zbawca Austrii powracał z Wiednia roku 1683 na czele zwyciężkiego wojska polskiego. „Powrót świetny armii polskiej do Warszawy ma być podobny naterczasowemu weyściu polakow do Wiednia. W Kościele katedralnym ma być uroczyste nabożeństwo przy gromie dział iak niegdys W. Król polski był w Wiedniu w kościele S. Stefana na Te Deum i na kazaniu zacętym od textu z pisma świętego „Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joannes“ Wojska austriackie maia rozłożyć się w Czechach i Gallicyi po większey części — Z Warszawy przez Berlin przeiechał ieden bogaty Xiążę udaiąc się do Paryża — Administracya Lubelska na skutek odezwy Xcia Poniatowskiego wezwala obywatelow ażeby na potrzeby wojska złożyli półroczny podatek. Prezes Owidzki w mowie do zgromadzonych gorliwie aż do rozrzewnienia zachęcał do tej ofiary; ażeby pokazać światu iż nie ma narodu któryby przewyższał w patriotyzmie. Józef Podhorodyński został uwielbiony: on, sam przyprowadził do obozu 70 ludzi własnym kosztem nayporządniey umundurowanych. Taż administracya uchylila wyrokiem swoim cło od wprowadzaiaćey się koni z zagranicy. Prezyduie w niej Xże Henryk Lubomirski, Sekretarzem jest Felix Grodzki. Kommissarzami do odgraniczenia Gallicyi do Xięstwa Warszawskiego naznaczeni są ze strony francuzkiej G. Pelletier, ze strony xstwa war: G. Różniecki i X. Lubomirski, ze strony austr: G. Mayer i Graf Vurmser — Minister skarbu wyiechał do Krakowa — G. Bronikowski z legionem 2gim Nadwiślańskim stoi ciągle w Auszurgu. Żołnierze wszyscy maia nowe polskie mundury. Mówią że ten legion przybędzie w strony wschodnie. G. Kniażewicz tu się znajduje. G. Zaiączek przyiechać musiał do Paryża, dokąd za Królem pospieszył.